

Bir Ev Düşünün

– redfer · 22 Temmuz 2025

bir ev düşünün
gün yüzü görmemiş
oturulmamış yatılmamış
sırıtır ve hırlar kapıları
saçaklarından damlar
şıp şıp şıp
su

bir ev düşünün
masada daktilo
çoraplar, terlikler
aynı yatak aynı divan aynı yastık
ışsız merdivenler
puslu düşünceler geçer gramafondan
derbeder gök gürültüleri pencerelerde
dört yönden sarmış odayı
kırık dökük her şey

sessiz bahçeleri

sonsuz bir ufukla kuşatılmış
her duvarı çatırıyor
siyahi gök yıkılıyor
bir siyah kadının uzun kara saçlarına
kara bir duvardan aşağı tepetaklak yuvarlanıyor saatler
kör kuyulara akıyor zaman

bir ev düşünün
kadının öte yarısı
gelincik çiçeği gibi
kırmızı renkli
kırılmış küsmüş incinmiş
öyle bir yer
içinde ecnebi adamlar
bosna sürgünü

bir ev düşünün
içinde yeşil seccadeler
tapınma zamanında
gök ile yer arasında perdenin inceldikçe inceldiği
ayak altına serilmiş
sokaklarında günlerce
her köşe başında meleklerin kol gezdiği

özleyen gözlerin
yolları gözlediği bir ev olsun
her yolu ayrı bir şehre götüren
deniz dalgalarıyla yıkanan
içinde
üç gün üç gece
hikayesini dinlediğim
bulut soluyan
deniz içen
annemin başörtüsü gibi gök mavisini

bir ev düşünün
rengarenk uçurtmalar uçurduğum
ninnilerle büyüdüğüm
karanlıklar içinden güneşe bakmayı öğrendiğim

hayaller kurduğum
beyaz peynirin
kara zeytinin elimden düştüğü

bir ev düşünün
cinayetler işlenirdi her gece
cümle yıldızlar
sabah nasıl olacak diye beklerdi
yıldızlar vurulurdu alnından
ağlıtar düşerdi sözlere
postalların altında
aynalar kırık
yağmalanmış
tükenmiş
paramparça
bir yere kıvrılmış
ağlardım
gözyaşlarımı taşırdım cebimde

bir ev ki
yorgun
kırgın
biraz öfkeli
acıklı bir şarkı
içli bir şiir
içinde kurumamış sevdalar mevcut
her renkte
ruhumda silinmez izler bırakmış

redfer